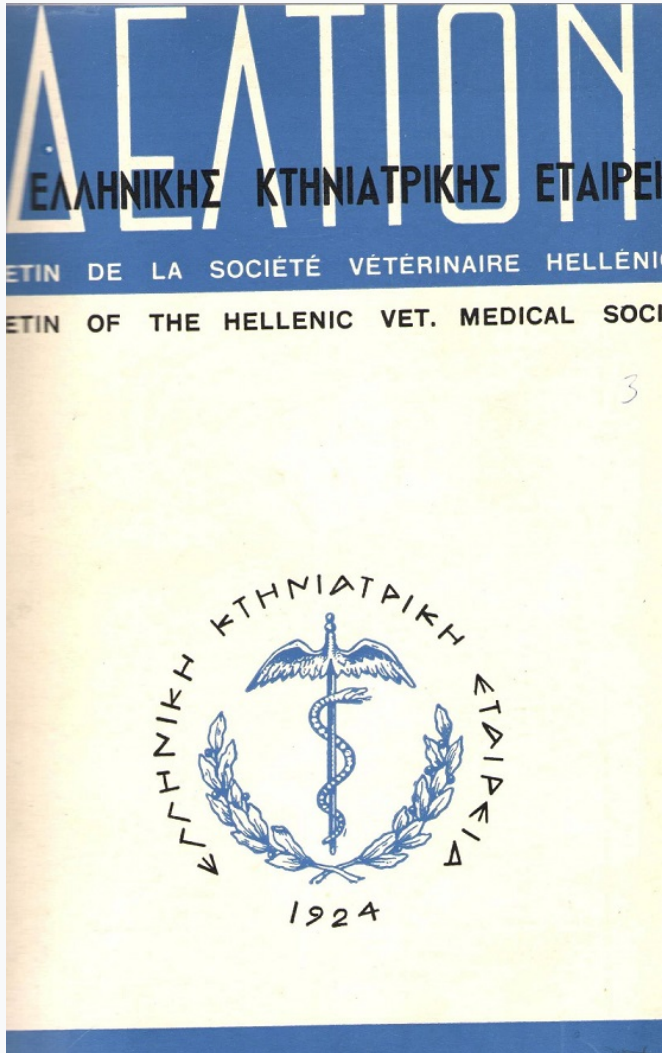

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 20, No 1 (1969)

ΕΡΕΥΝΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΑΡΞΕΩΣ ΕΞΟΥΔΕΤΕΡΩΤΙΚΩΝ ΤΟΥ ΙΟΥ ΑΥΗΣΖΚΥ ΑΝΤΙΣΩΜΑΤΩΝ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΟΡΡΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΧΟΙΡΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Π. Ν. ΔΡΑΓΩΝΑ, Ε. Ν. ΣΤΟΦΟΡΟΣ, Μ.
ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΗ-ΚΟΡΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ, Α. Γ.
ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

doi: [10.12681/jhvms.19976](https://doi.org/10.12681/jhvms.19976)

Copyright © 2019, Π.Ν.ΔΡΑΓΩΝΑ, Ε.Ν.ΣΤΟΦΟΡΟΣ
Μ.ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΗ,-ΚΟΡΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ, Α.Γ.ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

ΔΡΑΓΩΝΑ Π. Ν., ΣΤΟΦΟΡΟΣ Ε. Ν., ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΗ-ΚΟΡΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ Μ., & ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ Α. Γ. (1969). ΕΡΕΥΝΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΑΡΞΕΩΣ ΕΞΟΥΔΕΤΕΡΩΤΙΚΩΝ ΤΟΥ ΙΟΥ ΑΥΗΣΖΚΥ ΑΝΤΙΣΩΜΑΤΩΝ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΟΡΡΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΧΟΙΡΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 20(1), 21–24. <https://doi.org/10.12681/jhvms.19976>

ΕΡΕΥΝΑ ΕΠΙ ΤΗΣ ΥΠΑΡΞΕΩΣ ΕΞΟΥΔΕΤΕΡΩΤΙΚΩΝ ΤΟΥ ΙΟΥ AUJESZKY ANΤΙΣΩΜΑΤΩΝ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΟΡΡΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΤΩΝ ΧΟΙΡΩΝ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Υπό Π. Ν. Δραγώνα *, Ε. Ν. Στοφόρου *, Μ. Μαστρογγιάννη—
Κορκολοπούλου * και Α. Γ. Φραγκοπούλου **

Ἡ ψευδολύσσα, μολυσματική νόσος τῶν χοίρων, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν καί τὸν φυσικὸν ξενιστὴν τοῦ ἰοῦ, ἐξαπλοῦται ἀπὸ ζῶου εἰς ζῶον καί γίνεται συνήθως ἀντιληπτὴ μόνον ὅταν διαφύγη τοῦ χοιροστασίου καί προσβάλη βοοειδῆ. Ἡ ἀπόδρασις αὕτη τοῦ ἰοῦ εἶναι περιορισμένη ἐξ οὗ καὶ ἡ σποραδικὴ μορφή ταύτης εἰς τὰ βοοειδῆ.

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη οὐδὲν κροῦσμα διεπιστώθη παρ' ἡμῖν. Ἡ μοναδικὴ ἐν τῇ ἑλληνικῇ βιβλιογραφίᾳ περίπτωσις νόσου τοῦ Aujeszky ἐπὶ βοοειδοῦς ἀναφέρεται ὑπὸ τῶν Θ. Χριστοδοῦλου καὶ Κ. Ταρλατζῆ (1952) (*). Ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως ἀνιχνευθῆ ἢ ὑπαρξῆς ἢ μὴ τοῦ ὑπολόγου τῆς νόσου ἰοῦ εἰς τὴν ἀναπτυσσομένην ἑλληνικὴν χοιροτροφίαν προέβημεν εἰς τὴν ἔρευναν ταύτην.

ΥΛΙΚΑ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ

Δείγματα ὀρῶν αἵματος χοίρων: Ταῦτα προέρχονται ἐξ ἑξ περιοχῶν τῆς Ἑλλάδος, Ν. Ἄρτης (37), Ν. Ἀττικῆς (59), Ν. Ἡλείας (34), Ν. Θεσσαλονίκης (42), Ν. Μεσσηνίας (22), καὶ Ν. Τρικάλων (46).

Μετὰ τὸν διαχωρισμὸν τοῦ ὀρροῦ ὑπέκειντο εἰς ἀδρανοποίησιν ἐπὶ 30' εἰς 56°C καὶ συνετηροῦντο εἰς —35°C.

Κυτταροκαλλιέργειαι: Ἐχρησιμοποιήθησαν νεφρικὰ κύτταρα χοιριδίων, τὰ ὁποῖα παρεσκευάζοντο κατὰ τὴν μέθοδον τῶν R. Dulbecco καὶ M. Vogt (1954) (†) τροποποιηθείσης ὑπὸ τοῦ J. S. Youngner (1954) (‡), εἰς μονοκύτταρικήν στοιβάδα. Ὡς ὑλικὸν ἀναπτύξεως ἐλαμβάνετο ὑλικὸν Hanks, με 10⁰/ο ὀρρὸν μόσχου, καὶ 0,5⁰/ο λακταλβουμίνη, ὡς ὑλικὸν

Δελτ. Ἑλλην. Κτην. Ἐτ., 1969, Τ. 20, τ. 1.

* Ἐργαστήριον Ἴων τοῦ Κτην. Μικροβιολογικοῦ Ἰνστιτούτου.

** Ἐργαστήριον Διαγνώσεων τοῦ Κτην. Μικροβιολογικοῦ Ἰνστιτούτου.

Ἐλήφθη πρὸς δημοσίευσιν τὴν 20-2-1969

δὲ συντηρήσεως Earle, με 1% ὄρρον μόσχου καὶ 0,5% λακταλβουμίνη. Ἡ ἀνάπτυξις τούτων ἦτο πλήρης ἐντὸς 5—6 ἡμερῶν.

Ἴος: Διὰ τὴν ἔρευναν αὐτὴν ἐχρησιμοποιήθη στέλεχος ἰοῦ Auje-szky τοῦ Instituto Zooprofilatico di Brescia, ἐξησθενημένον κατόπιν πολλῶν διόδων ἐπὶ ἐμβρύων ὄρνιθος ὡς καὶ ἐπὶ ἐμβρυϊκῶν κυττάρων ὄρνιθος εἰς μονοκυτταρικὴν στοιβάδα. Τὸ στέλεχος τοῦτο φονεύει τὸν κόνικλον κατόπιν ἐνδομυϊκοῦ ἐνοφθαλμισμοῦ ἄνευ προκλήσεως κνησμοῦ καὶ εἶναι παθογόνον μὲν διὰ τὸ πρόβατον οὐχὶ ὁμως διὰ τὸν χοῖρον.

Τιτλοποίησης τοῦ ἰοῦ: Ἐγένετο ἐπὶ νεφρικῶν κυττάρων χοιριδίων εἰς μονοκυτταρικὴν στοιβάδα. Ὁ τίτλος καθορίζετο διὰ τῆς μεθόδου Reed καὶ Muench.

Ὀρροεξουδετέρωσις: Ἐγένοντο ἀραιώσεις εἰς ἀριθμητικὴν πρόοδον ἀρχῆς γενομένης 1:2 καὶ μέχρι 1:64, εἰς τὰς ὁποίας προσετίθεντο 100 I. D. T. C. μονάδες ἰοῦ. Μετὰ δίωρον ἐπάσιν εἰς 37°C ἐνοφθαλμίζοντο ἀνὰ τέσσαρες σωλῆνες δι' ἐκάστην ἀραιώσιν. Ἡ τελικὴ ἀνάγνωσις ἐγένετο συνήθως μετὰ 72 ὥρας. Ὡς κατώτερος θετικὸς τίτλος ἐλαμβάνετο ἢ τελεία ὄρρο-εξουδετέρωσις 100 I. D. T. C. εἰς τὴν τελικὴν ἀραιώσιν 1:4 (Borgen, Bendixen, 1965) (2).

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Τὰ ἐπιτευχθέντα ἀποτελέσματα συνοψίζονται εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα:

Προέλευσις δειγμάτων	Ἀρνητικά	Θετικά	Σύνολον
ΑΡΤΑ	32	5	37
ΑΤΤΙΚΗ	41	18	59
ΗΛΕΙΑ	21	13	34
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	37	5	42
ΚΑΛΑΜΑΤΑ	20	2	22
ΤΡΙΚΑΛΑ	39	7	46
Σύνολον	190	50	240

Παρατηρήθησαν δὲ οἱ κάτωθι τίτλοι:

I: 4	=	7	δείγματα
I: 8	=	5	»
I: 16	=	2	»
I: 32	=	15	»
I: 64	=	21	»

Σύνολον 50 »

Τὰ δείγματα με τίτλον I:64 δὲν ἐξητάσθησαν εἰς μεγαλυτέρας ἀραιώσεις.

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

Τὰ ἐπιτευχθέντα ὑπὸ τῆς παρουσίας ἐρεύνης ἀποτελέσματα ἀποδεικνύουν ὅτι ὄλαι αἱ ἐξετασθεῖσαι περιοχαὶ εἶναι μεμολυσμέναι καὶ ὅτι ἐπὶ τῶν 240 ἐξετασθέντων δειγμάτων αἵματος ποσοστὸν 21⁰/₀ περίπου εὐρέθη περιέχον ἐξουδετερωτικὰ τοῦ ἰοῦ ἀντισώματα.

Ταῦτα εἰς τὴν πειραματικὴν μόλυνσιν τῶν χοίρων, ἐμφανίζονται 10—17 ἡμέρας μετὰ καὶ διατηροῦνται πιθανότατα καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ζωῆς των (Akermans, 1963) (1). Μία μολυνθεῖσα σὺς μεταδίδει διὰ τοῦ πρωτογάλακτος τὰ ἐξουδετερωτικὰ ἀντισώματα εἰς τὰ χοιρίδιά της, τὰ ὁποῖα οὕτω προστατεύονται ἀποτελεσματικὰ κατὰ τὴν πλέον εὐαίσθητον ἔναντι τοῦ ἰοῦ περίοδον τῆς ζωῆς των. Ἡ ἀνέυρεσις ὁμως εἰς ἐνήλικα ζῶα ἐξουδετερωτικῶν ἀντισωμάτων δηλοῖ ὅτι ἡ μόλυνσις ἐν Ἑλλάδι ὑπάρχει καὶ ὅτι οἱ χοῖροι ἀποτελοῦν μία τῶν φυσικῶν πηγῶν τῆς μόλυνσεως.

Χοιρίδια στερούμενα φυσικῆς ἀνοσίας, προσβάλλονται, με θανατηφόρον συνήθως ἔκβασιν, ὑπὸ τοῦ ἰοῦ ὃ ὁποῖος ἀπεκκρίνεται ἀπὸ τὸ τέλος τῆς περιόδου ἐπώσεως καὶ ἐπὶ βραχεῖαν εἰσέτι χρονικὴν περίοδον μετὰ τὴν ἐπάνοδον τῆς φυσιολογικῆς θερμοκρασίας. Ὁ ἰὸς Aujeszky ἐπίσης μεταδίδεται εὐκολώτατα καὶ κατὰ τὴν ὄχειαν ὑπὸ τοῦ ἄρρενος εἰς τὸ θῆλυ καὶ ἀντιστρόφως (Akermans, 1963) (1).

Θὰ πρέπει λοιπὸν νὰ δοθῇ ἰδιαιτέρα προσοχὴ εἰς τὴν νόσον ταύτην τῶν χοίρων, ἰδίως τώρα πού ἡ χοιροτροφία μας ἀναπτύσσεται καὶ τείνει νὰ διπλασιασθῇ εἰς ἀριθμὸν κεφαλῶν.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Ἡρευνήθη ἡ ὕπαρξις ἐξουδετερωτικῶν τοῦ ἰοῦ Aujeszky ἀντισωμάτων εἰς δείγματα ὄρρων αἵματος χοίρων προελεύσεως Νομῶν Ἄρτης, Ἀττικῆς, Ἡλείας, Θεσσαλονίκης, Μεσσηνίας, καὶ Τρικάλων.

Ἐπὶ συνόλου 240 δειγμάτων ἀντέδρασαν θετικῶς τὰ 50, ἤτοι ποσοστὸν περίπου 21⁰/₀. Θετικαὶ ἀντιδράσεις εὐρέθησαν εἰς πάντας τοὺς ἐξετασθέντας Νομούς. Οὕτω ἡ παρούσα ὄρρολογικὴ ἔρευνα διαπιστώνει ὅτι ὁ χοῖρος ἐν Ἑλλάδι ἀποτελεῖ πιθανὸν σημαίνουσαν πηγὴν μόλυνσεως.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. **Akermans, J. P. W. M.** : Monographie. N. V. Drukkerij de Eendracht, 1963.

